

forlanges bragte fra dansk Side for Opnaaelsen af en Fortsaetse med Sverige, ikke ere værd at bringe for de Fordele, som derved kunne naas. Hovedsagen er jo, om vi skulle gøre et gennemgribende kraftigt Træk for at genoprette Rødspøttefiskeriet i Kattegattet. De, der have den Mening, at der i denne Henseende intet kan gøres, og at alt, hvad man vil foretage til Fremme af Rødspøttefiskeriet, vil være fuldstændig spildt Ulejlighed, ville naturligvis ikke med Interesse kunne deltage i Gennemførelsen af Konventionen. Men jeg kan for mit Vedkommende ikke se rettere, end at, efter hvad der er forelagt os gennem den grundige Undersøgelse, som den biologiske Station har udført, maas man antage, at der er Grund til at foretage et saadant Skridt, og at det vil kunne ventes at medføre et betydeligt Fremskridt og stor Fordel for Fiskeriet i Kattegattet i Fremtiden. Det er jo ikke smaa Værdier eller smaa Interesser, det drejer sig om, ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan fiskes noget mere eller mindre i vore Bænde, men det er store Kapitaler, det drejer sig om, for saa vidt det kunde lykkes at skaffe et stort Fiskeri i Kattegat. Det er en Hovedindtægtskilde, en Nationalindtægt, det kommer til at dreje sig om. Hovedbetingelsen for, at saadanne Foranstaltninger i Kattegat kunne gennemføres, er selvfølgelig, at det kan ske ved Samvirken mellem Sverige og Danmark. Hvis de skulde gennemføres ensidig fra dansk Side, vilde de være fuldstændig spildte. Det kan ikke nytte at tænke paa at paalægge vore egne Fiskere Byrder, naar de se, at svenske Fiskere ved Siden af dem frit og ubindret fiske. Den første Betingelse for disse Foranstaltninger er altsaa, at vi enes med Sverige om disse Regler og om deres Gennemførelse. Det er naaet ved den foreliggende Konvention, og jeg henstiller da til det kommende Udvalg at overveje, om det ikke er værd at gøre de Øre, der kræves bragte fra dansk Side, af Hensyn til det Maal, som derved formentlig kan naas. At der bringes Øre, er der jo allerede staaet paa fra flere Sider, men jeg vil antage, at naar man tillægger Hovedsagen, nemlig Kattegatfiskeriets Fremme, den Bægt, som der vistnok bør tillægges den, bør man paa ingen Maade gaa af Vejen for at søge disse Foranstaltninger tilvejebragte, selv om de kunne kræve Øre. De Øre, som maatte forlanges af enkelte Fiskerier, enten paa Væstø eller Bornholm, maatte der vel kunne findes Veje til at høde paa. Jeg er ikke nær sagkyndig nok til i dette Øjeblik at kunne udtale nogen bestemt Mening herom, men jeg vil henstille

til det kommende Udvalg først og fremmest at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, om man ikke skulde søge at faa Konventionen gennemført. Man vil derved tillige naa en anden Ting, nemlig at der kunde gøres et Forsøg med adskillige af de ny Regler, som foreslaas i den almindelige Fiskerilov. Der kunde gøres et Forsøg paa visse Omraader, hvorved det kunde vise sig, om disse Regler vare mer eller mindre hensigtsmæssige. Man er jo ved Konventionen ikke bunden ud over et halvt Aar, og dersom det f. Eks. skulde vise sig, at den Forudsætning, som den høitæredede Minister gik ud fra, at Sverige og Danmark ere i Stand til at opretholde de i Fællesskab givne Regler, bristede, dersom det æredede Medlem fra Tisted (Trolle) fik Ret i, at vi en skønne Dag kunde se en engelsk Fiskerflaade sejle ind i Kattegattet og fiske der trods disse Regler, er det en Selvfølge, at saa maatte Konventionen opsiges. Ligeledes vilde det, hvis det viste sig, at de foreskillede ny Regler, som ere indførte ved Konventionen og optagne i den almindelige Fiskerilov, ere ganske uhensigtsmæssige, være let at standse det gjorte Forsøg med et halvt Aars Opsigelse. Det er jo ogsaa muligt, at man i Erkendelse af, at Fiskeriloven i sin Helhed vel næppe kan ventes gennemført i een Rigsdagssamling, da til en saadan mindre Lov knyttede enkelte Bestemmelser, som kunde siges at være af den Art, at alle maatte finde dem hensigtsmæssige. Jeg skal her navnlig nævne et Punkt, som jo vil faa den allerstørste Betydning med Hensyn til Kontrollen med Fiskerilovens Overholdelse i Almindelighed, og det er det store Punkt, der er nyt i det nu forelagte Fiskerilovforslag i Forhold til den gældende Fiskerilov, nemlig de ny Regler om Mærkning af Baade og Garn. Det var jo muligt, at man derom allerede nu kunde enes saaledes, at det ikke alene blev en Bestemmelse i Konventionen, som jo kun kommer til at gælde for Kattegattet, Sundet og Østersøen, men samtidig kunde gøres gældende for hele det øvrige Fiskeomraade. Det er jo ikke nogen stor Byrde, der derved lægges paa Fiskeribefolkningen, idet det jo er en Foranstaltning, som skal udføres paa Statens Bekostning. Jeg skal dog med Hensyn til Mærkning af Redskaber gøre opmærksom paa en Ting, som en æret Taler allerede i Gaar har berørt, nemlig Striden om, hvorvidt Beskyttelsen for et Fiskeriredskab gik, om der ikke der stadig vilde være Strid om, hvorvidt Mærkningen af et staaende Redskab var af den Art, som Loven forlanger, nemlig saaledes, at et Drivgarn let kan gaa over det. Der vil ganske vist i Fremtiden kunne opstaa megen Tvivl og megen Strid om,